

עצרת זיכרון ביז' ושמ

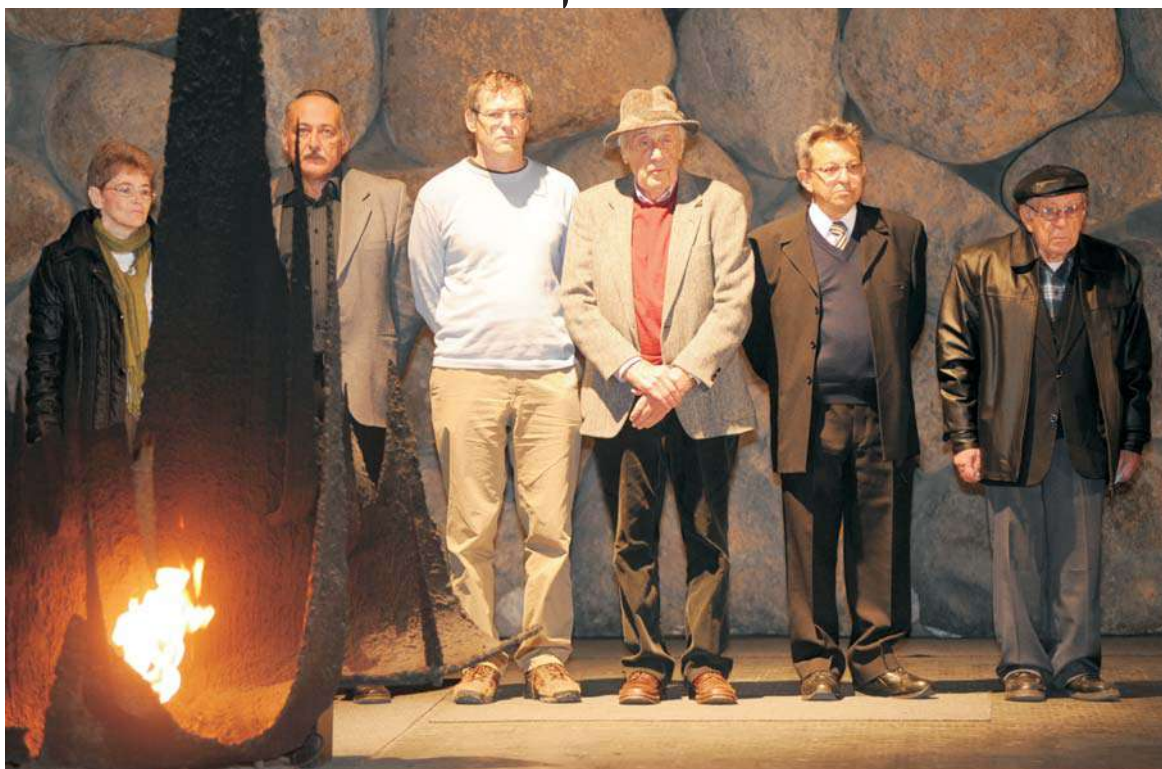
יו"ר
אליהו ולק

סגן יו"ר
זאב גולדשמידט

גזבר
אליהו היימן

חברי ההנהלה
גורדין יעקב
גמזו בתיה
גרינמן אריה
דביר דב
ד"ר א. ולדשטיין
ליוס יאיר
מורין דוד
עו"ד נטרביץ' לב
פלינר לייבה
קרסין יעקב
ריבק מרק
רפפורט מרים

מנהלת משרד
אלה ברקן

Вечный Огонь в Зале Изкор зажжёт узник рижского гетто и лагерей Кайзервальд и Штуттгоф, профессор Иегуда Файтельсон. Нелегально прибыл в Палестину в 1946 г. Добивается установления мемориала в Бауске. Его сопровождает сын – профессор кибернетики Дрор Файтельсон.

На снимке (слева направо): Историки Рита Богданова (Рига) и Арон Шнеер (Иерусалим), проф. Дрор Файтельсон, проф. Иегуда Файтельсон, Эли Валк и переживший Шоа Меир Ценципер.

את **אש התמיד** הדליק באוהל יזכור אסיר גטו ריגה פרופ' יהודה פייטלסון. הוא עלה בעליה ב' ב-1946. פועל ללא לאות להנצחת יהודי באוסקה. התלווה אליו בנו פרופ' דרור פייטלסון.

בתצלום (משמאל לימין): ההיסטוריונים ריטה בוגדנובה (ריגה) ואהרון שנייר (יד ושם); פרופ' ד. פייטלסון, פרופ' י. פייטלסון, אליהו ולק וניצול שואה מאיר צנציפר.

מתוך דברים שנשא יו"ר האיגוד מר אלי ולק בעצרת לציון 70 שנה לתחילת השואה בלטביה ואסטוניה, 6.12.2012.

...היום הוא י' בכסלו – התאריך העברי של האקציה הראשונה ב-Rumbula. לפני 70 שנה בדיוק ב-30 בנובמבר וב-8 בדצמבר 1941 נרצחו ביער זה ליד ריגה 28,700 יהודים, אך הערב אנו מציינים לא רק את הטבח ב-Rumbula, אלא גם את הרציחות ב-15 בדצמבר ב-Šķēde שב-Liepāja, ב-4 באוגוסט ב-Varakļāni, ב-17 באוגוסט ב-Ludza, ב-23 באוגוסט ב-Rēzekne, ב-9 באוקטובר ב-Ventspils.

...Сегодня десятый день месяца Кислев, дата первой акции в Румбуле. Ровно 70 лет назад – 30 ноября 1941 г. - в лесу около Риги были расстреляны около 15 тысяч узников гетто. 8 декабря – вторая группа. Всего 28 700 евреев. Но сегодня мы оплакиваем не только расстрелянных в Румбуле, но и тех, кто был убит 14 декабря в Шкеде, возле Лиепай, 4 августа в Вараклянах, 17 августа в Лудзе, 23 августа в Резекне, 9 октября в Вентспилсе, в августе-сентябре в Таллинне и Тарту, 8 и 9 ноября в Даугавпилсе. Мы помним

Продолжение на стр. 2

המשך בעמ' 2

הנהלת האיגוד מודה לאגף הנצחה והסברה של "יד ושם" שבראשו

הגב' רחל ברקאי. תודה מיוחדת לצוות מחלקת האירועים אסנת לוי ולימור קארו

על הסיוע הנרחב בארגון עצרת הזיכרון לציון 70 שנה לשואת יהודי לטביה ואסטוניה

Продолжение со стр. 1

евреев 61-ой общины в Латвии и 9 общин в Эстонии – больших и малых.

Мы, остатки этих общин и потомки жертв, собрались сегодня в мемориальном институте "Яд ва-Шем". Нам следует сделать всё, чтобы у жертв была не только "ЯД" – память, но и "ШЕМ" – имя! В зале имён собраны данные многих жертв, но далеко не всех. Их можно найти в интернете на сайте Яд ва-Шем. На сайте www.names.lv Латвийского Университета имеются десятки тысяч имён. Каждому из нас следует проверить эти списки, дополнить и уточнить их.

Сегодня я хочу назвать лишь одну жертву Холокоста – наш язык идиш!

Ди мердерс хобн фарнихтикт ундзере тате-мамес ун мит зей из кемат умгекумен зээр шпрах, די שפראך, וואָס זיינען חובנ גערט. Ун азой ви мир, ди вос зайнен геблин, зецн фор ди гешихте фун дем фолк Исроэл, азой эйх лебт ди шпрах ун экзистирт. Лековед ди корбонес, вос идиш из гевен зээр маме-лошн, зог их от ди вертер ин идиш.

Каждый год мы отмечаем исход из Египта – то, что произошло 3500 лет назад. Мы должны сделать всё, чтобы и нашу Катастрофу – Шоа – не забыли! Иногда приходится слышать: "Что уж можно нового рассказать про Шоа? Да мы уж всё знаем!" А я отвечаю словами Хагады: "И даже будь мы все мудрецами, будь мы наделены великим разумом и знаем всё про Шоа – нам следует говорить о Шоа в Латвии и Эстонии. И

המשך מעמ' 1

באוגוסט ובספטמבר ב-Tallinn וב-Tartu, ב-8 ו-9 בנובמבר בדווינסק. אנו זוכרים את 61 הקהילות היהודיות בלטביה ו-9 הקהילות באסטוניה – גדולות כקטנות.

ב-20 בינואר 1942 בוועידת Wannsee הודיעו הגרמנים שבלטביה כולה נשארו כ-3500 יהודים, אך אסטוניה הוכרזה כ-Judenfrei כל היהודים בארץ זו שלא נמלטו לעורף הסובייטי, הושמדו.

אנו – שארית הפליטה של קהילות לטביה ואסטוניה וצאצאיהם – התכנסנו היום כאן במוסד הלאומי לשואה ולגבורה "יד ושם" כדי לכבד את זכר הקרבנות. עלינו לעשות הכול בכדי שיהיה להם לא רק "יד" אך גם "שם". בהיכל השמות בירושלים, נאספו שמות רבים של יקירנו, אך לא של כולם. באתר

www.names.lv של האוניברסיטה הלטבית יש אלפים רבים של שמות. כל אחד מכם מתבקש לבדוק ולעדכן את הרשימות הללו.

היום אני רוצה להזכיר בשמו רק קורבן אחד של השואה, והוא השפה – יידיש

די מערדערס האָבן פארניכטעט אונדזערע טאטע-מאמעס און מיט זיי איז כמעט אומגעקומען די שפראך, וואָס זיי האָבן גערעדט. און אזוי ווי מיר, די וואָס זיינען פארבליבן זענען פאָר די געשיכטע פון פאלק ישראל, אזוי אויך לעבט די שפראך און עקזיסטירט. לכבוד די קרבנות, וואָס יידיש איז געווען זייער מאמע-לשון – זאָג איך אט די ווערטער אין יידיש.

כל שנה אנו מציינים את יציאת מצרים שאירעה לפני 3500 שנה! עלינו לדאוג שגם את השואה לא ישכחו. לפעמים אני שומע: "מה כבר אפשר לחדש בנושא השואה? הלא יודעים אנחנו כבר הכול!" ואני טוען: "ואפילו כולנו חכמים, כולנו נבונים, ... כולנו שמענו על תולדות השואה – מצווה עלינו לספר על שואת יהודי לטביה ואסטוניה. וכל המרבה לספר – הרי זה משובח".

אך כמו שאנו זוכרים את יציאת מצרים שומה עלינו לזכור את השואה ולדאוג שבנינו ובני בנינו יזכרוה. כולנו יודעים ש"כנגד 4 בנים דיברה תורה". יש מדרש המפרש שאלה לא ארבע אחים, אלא ארבע דורות. ככל שמתרחקים מהאירוע – יודעים הדורות הבאים פחות ופחות עד שמופיע אחד "שאינו יודע לשאול" ואז, כמו שמצאנו עלינו ההגדה: "את פתח לו" – בואו ונמסור את הזיכרון ההיסטורי שהביא אותנו היום לעצרת זו לדורות הבאים.

התכנסנו כאן כדי לכבד את זכר ההורים והסבים, האחים והאחיות, קרובינו וחברינו שנישחטו באכזריות חסרת רחמים על-ידי הפולשים הגרמניים ועל-ידי

Продолжение на стр. 3

המשך בעמ' 3

הנהלת האיגוד מודה למתנדבים שתורמו להצלחת העצרת:

לנגנים דוד בראודה ולינה מייסקי - יעקובסון;

לסופי קוצר, אשר מנחה את הטקסים שלנו זו השנה הרביעית;

לרכזים האזוריים: ד"ר בנימין לוין, מרה ביינגולץ ויעקב גורדין;

לרות אורבך, למלכה נדרה, למרים ינקלוביץ' ולאיילנה פרבר על עזרתם בגיוס הירושלמים;

לאלה ברקן ולאביבה ולק אשר השקיעו מאמץ רב בהכנות לעצרת וארגון ההסעות

המשך מעמ' 2

Prodlazhenie so str. 2
всякий, кто больше расскажет – хвала ему." И так же, как мы помним об Исходе из Египта, так же нам следует помнить о Шоа и заботиться о том, чтобы и дети наши и внуки не забывали.

Сегодня мы вспоминаем наших родителей, братьев и сестёр, бабушек и дедушек, убитых немцами и их местными помощниками. На расстоянии в 70 лет мы иногда забываем одно слово, которое было на устах и тех, кто погиб, и тех, кто выжил – **месть! Отомстите за нас!** Сегодня мы можем сказать вам, наши дорогие, **мы отомстили!** Государство Израиль, в котором мы живём, в котором растим наших детей и внуков, умеющих постоять за себя – **ЭТО наша месть!** Процветающий Израиль – **ЭТО наша месть!**

И в то же время мы будем и впредь приезжать в города и местечки, откуда родом наши родители и привозить своих детей. Дабы знали они откуда мы вышли и почему мы живём в Израиле! Мы прочтём *Кадииш* в Шкеде и в Румбуле, возложим венки и споём там, именно там, *Хатикву*. И поблагодарим тех, кто, оставаясь в Латвии, исследуют историю Катастрофы и возводят там монументы и памятники.

Из речи председателя Объединения Эли Валка на церемонии 6 декабря 2011г.

המשך מעמ' 2

משתפי הפעולה המקומיים. במרחק של 70 שנה שוכחים לעיתים את המילה שפעמה בלבם של הניצולים והשורדים – **נקמה**.

ואכן אנו יכולים לדבר היום על נקמה על המצבה לזכר קדושי לטביה ואסטוניה בבית עלמין בחולון, חרטנו את המילים:

אתם אֲתָנוּ גם כשאִינְכֶם.

נִשְׁמַתְכֶם צְרוּרָה בַּמַּפְעֵל חַיִּינוּ.

מדינת היהודים שבה אנו חיים, שבה מגדלים אנו את בנינו ונכדינו היודעים להגן על עצמם – זאת הנקמה שלנו!

ישראל המשגשגת –

זאת הנקמה שלנו.

יחד עם זאת – נמשיך לבקר בעיירות בהן גדלו הורינו וגם נביא לשם את ילדינו, שיידעו מניין באנו ויבינו למה אנו חיים בארץ. נגיד קדיש ברומבולה וב-Šķēde, נניח זרים ונשיר שם, דווקא שם בגיא ההריגה, את התקווה.

Торжественно и трогательно – глазами сабры

От всего сердца хочу поблагодарить организаторов Азкары по случаю 70-летия уничтожения евреев Латвии и Эстонии.

Со всей страны 6 декабря приехали в Иерусалим потомки тех, чей голос навеки умолк. чтобы почтить их память.

Хочу поделиться глубокими чувствами, охватившими меня в этот вечер. Церемония началась в Зале Памяти "Охел Изкор". После того, как узник рижского гетто проф. Файтельсон зажгёт вечный огонь, присутствующие, затаив дыхание, слушали *Кадииш*, который сказал Меир Ценципер и молитвы, исполненные кантором.

Затем перешли в Аудиторию, рассчитанную на 260 человек, но так как нас было более четырёхсот, то многим пришлось сидеть на дополнительных стульях и даже на ступеньках. Вначале выступил председатель Объединения Эли Валк, затем последовал доклад редактора научных изданий Яд ва-Шем д-р Д. Зильберкланга. С волнением были выслушаны музыкальные фрагменты,

הרשמים של ילדת בנימינה

ברצוני להודות מקרב לב לכל מארגני עצרת הזיכרון לציון 70 שנה לשואת יהודי לטביה ואסטוניה

על ארגון טקס כה מכובד וכה מרגש. טקס זה הביא לירושלים ל"יד ושם" את הצאצאים ומוקירי זכרם של יקירינו, אשר קולם כבר נדם, ואילו אנו, דור ההמשך, מכבדים את זכרם מדי שנה בתאריך י' בכסלו.

ברצוני לחלוק עמכם את הרגשות העמוקים שהציפו אותי בעת עריכת הטקס: החלק הראשון נערך ב"אוהל יזכור", בו נישאו תפילות לזכרם של יקירינו מפיו של החזן וקדיש שאמר ניצול שואה מאיר צנציפר כאשר כל הקהל מקשיב בדומיה.

מכאן עברנו לאולם האודיטוריום בו היו אמנם 260 מקומות ישיבה, אך אנו מנינו יותר מ-400 אנשים. כך שהאמירה "האולם היה מלא עד אפס מקום" הייתה מתאימה מאד, כי חלקנו נאלץ לשבת על המדרגות וחלק "זכה" לשבת בכיסאות גן שהוכנסו לכל פינה ריקה שנמצאה. הטקס כלל דברי פתיחה מרגשים של יו"ר הארגון אלי ולק, והרצאה של עורך קובץ מחקרים של "יד ושם" ד"ר דוד זילברקלנג. הושמעו גם קטעי נגינה מרגשים בביצועם של הכנר דוד בראודה והפסנתרנית לינה מייסקיה יעקובסון – שניהם יוצאי ריגה – שהתנדבו

המשך בעמ' 4

המשך מעמ' 3 Продолжение со стр. 3

исполненные выходцами из Риги скрипачом Давидом Брауде и пианисткой Линой Майской - Якобсон. После чего г-жа Ривка Адерет из Музея Диаспоры (*Бейт ха-тфуцот*) показала и прокомментировала фильм о том мире, "который был, и которого больше нет" – о евреях Латвии в 30-х годах XX века. Эта любительская плёнка, заснятая в 1929 году, была передана в *Бейт ха-тфуцот* семьёй покойного Михаэля (Миши) Аренса из Биньямины. В музее Диаспоры добавили музыку и дикторский текст с указанием имён участников и названием заснятых мест.

Фильм был снят Беном Гиршем, приехавшим в Латвию на пароходе навестить семью своего родственника Якова Аренса, который был совладельцем кондитерской фабрики Лайма. В Палестине её владельцы основали затем фирму "Элит".

Не могу не рассказать о личных воспоминаниях, которые вызвал у меня этот фильм. Как только я услышала имя Миша Аренс, слёзы невольно потекли из глаз. Миша – это часть моей детской памяти. Мой покойный отец, Шимон Мильман, прибывший в Биньямину в 1938г., посоветовал своему давнему другу Мише покинуть Ригу и перебраться к нему. Миша, убеждённый сионист, приобрёл участки земли в Биньямине, в поселении, в котором я родилась и выросла. Наши семьи были очень дружны, мы жили как одна семья. Каждый вечер я приходила к Мише, который вместе с сыновьями доил коров в своём хлеву. Он звал меня присоединиться к ним и объяснял, почему мне следует научиться дойке. А потом мы ели у них ванильный пудинг – самый вкусный пудинг, который я ела в жизни.

Вам, организаторам церемонии, удалось взволновать всех присутствующих. Мы почтили память всех наших близких, тех у которых были и есть потомки, и тех, которые ушли, не оставив детей и внуков – ведь целые семьи были уничтожены. Только мы можем вспомнить о них, прочитав поминальную молитву по невинно погибшим. Да будет благословенна память о них.

Нира Захави (урожд. Мильман), Тель Авив

להופיע באירוע זה. ואז הוזמנה לבמה הגב' רבקה אדרת מבית התפוצות אשר היציגה סרט "העולם שהיה ואיננו – יהודי לטביה בשנות ה-30" שנתרם לבית התפוצות על ידי משפחתו של מיכאל (מישה) ארנס ז"ל מבנימינה. הסרט צולם בשנת 1929 ונערך באדיבותו של בית התפוצות אשר הוסיף קריינות, ליווי מוזיקלי וכתוביות המתארות את שמות המקומות והדמויות המופיעות בו. הסרט צולם בידי בן הירש, הדוד מאמריקה, שהגיע באנייה לביקור קרובים – משפחת יעקב ארנס בריגה, אשר נמנתה עם בני המעמד הגבוה (היו מבעלי חברת הממתקים "ליימה" בריגה, ולימים נקראו בישראל "עלית").

צפינו בהורים יעקב ואסתר ארנס וילדיהם מיכאל (מישה) ולורה.

וכאן החלק האישי שלי, עם הישמע שמו של מישה דמעותיי זלגו מעצמן, מישה הוא זה שחלק מזיכרון ילדותי נשזר בדמותו. אבי שמעון מילמן ז"ל, שהגיע לבנימינה בשנת 1938, המליץ למישה, כחברו משכבר הימים בריגה, להעתיק את מגוריו למושב הזה. מישה שהיה ציוני בכל רמ"ח איבריו, רכש חלקות אדמה במושב. זוהי המושבה בה נולדתי ובה התבגרתי. משפחת ארנס ומשפחת מילמן היו בקשרים כה הדוקים, שלמעשה היינו כבני אותה משפחה. ערב זכיתי למפגש עם מישה והבנים שהיו חולבים את הפרות ברפת ביתם, הוזמנתי באופן קבוע על ידי מישה: "נירה'לה, בואי נלמד אותך לחלוב", וזכיתי לקבל הסברים מדוע כדאי לי ללמוד לחלוב. וכך חזרה התמונה ערב ערב, ולאחר מכן זכיתי לאכול במטבחם את הפודינג בטעם וניל המקושט בסוכריות צבעוניות – הפודינג הכי טעים שאכלתי בימי.

אתם מארגני הכנס הצלחתם לרגש את כל משתתפי העצרת, אשר נערכה באופן מאד מאד מכובד בו חשנו כולנו כי אנו מכבדים את זכר כל בני משפחתנו – אלו שיש להם דור המשך, ואלו אשר לא יזכו לעולם להמשכיות, מפני שמשפחות שלמות של הורים וילדיהם הרכים נעלמו בשואה. ואילו רק אנו נוכל להזכיר את נשמותיהם, לשאת תפילה לזכרם, ולשמר את כבודם שנירמס באכזריות כה רבה.

יהא זכרם ברוך! ברגשי תודה עמוקה,

נירה זהבי (לבית מילמן), תל אביב

В пятницу, 30 марта 2012 года, в 10:30 утра, в Израиле состоится встреча всех, кто учился или преподавал

в Рижском Политехническом Институте.

Место встречи в районе Тель-Авива будет сообщено всем записавшимся до 1 марта 2012 г.

Для записи следует сообщить телефон и e-mail, а также факультет и годы учёбы (выпуска) по адресу latest@bezeqint.net или по факсу 03-6951310.

Просьба сообщить о предстоящей встрече всем выпускникам **РПИ**, рассеянным по миру.

נאמנינו

כותבים לנו

Шалом организаторам Азкары!

Мы хотим поблагодарить за вечер памяти, полный жизнеутверждающей энергии в назидание будущим поколениям.

Спасибо за замечательную организацию столь впечатляющей церемонии, полной любви ко всем!

Бени и Ирина Миллер, Кфар Саба

למארגני העצרת שלום רב,
ברצוננו להודות עבור יום הזיכרון המלא ב"כן לחיים"
ואנרגיות חיוביות לעתיד!
תודה על הארגון המצוין והמרשים, רצון טוב ואהבה!
כה התרגשנו!
בברכה,

בני ואירנה מילר, כפר סבא

Вчера я побывал на Азкаре в Яд ва-Шем, посвященной 70-летию уничтожения евреев в Латвии и Эстонии. Было очень интересно и волнующе.

Мои мама и покойный отец выходцы из Латвии. Родственники со стороны отца жили в Тукуме, Айзпите, Лиенае и Даугавпилсе. Мамины родные жили в Риге. Мне 30 с лишним лет и я хотел бы принять участие в деятельности Объединения. Я считаю, что следует вовлечь и молодое поколение в разные мероприятия, проводимые вами.

Шимон Брант, Петах Тиква

אמש הייתי בעצרת הזיכרון ביד ושם לציון 70 שנה לשואת יהודי לטביה ואסטוניה. היה בהחלט מעניין מרגש. אבי ז"ל וגם אמי שניהם יוצאי לטביה. קרובי משפחתי מצד אבי חיו בטוקום, אייזפוט, ליפאיה ודאוגבפילס וקרובי משפחתי מצד אמי חיו בריגה.

אני בחור צעיר (בתחילת שנות השלושים לחיי) ואני רוצה לבדוק את האפשרות להשתלב בצורה כלשהי במסגרת הפעילות של איגוד יוצאי לטביה ואסטוניה.

אני מאמין שצריכה להיות גם מעורבות של הבנים והנכדים של יוצאי לטביה בפעילויות הקשורות לאיגוד.

שמעון ברנט, פתח תקוה

Шалом г-н Валк!

Хочу выразить глубокое признание за церемонию памяти, которая была вчера в Яд ва-Шем. Я впервые (надеюсь, что не в последний раз) принял участие в работе Игуда.

Вечер был очень волнующим и образцово организованным. Особое впечатление на меня произвело Ваше обращение на идиш, несмотря на то, что я представляю поколение "детей" (мне 46, я родился в Риге, приехал в Израиль в 1971 году.) Для меня идиш – язык наших бабушек и дедушек, а сам я как собачка: всё понимаю, а вот ответить не могу.

На Азкару я приехал с мамой, 1941 г.р. Она также была очень взволнована и полностью разделяет моё чувство признательности.

С глубокой благодарностью,

Максим Флор, Пардес Хана

מר וולק שלום,
רציתי להביע את הערכתי הרבה לטקס האזכרה שהתקיים אתמול ביד ושם.

זאת הפעם הראשונה (אך בוודאי לא האחרונה) שהשתתפתי בפעילות האיגוד.

היה ערב מרגש, מכובד מאד ומאורגן למופת.

אהבתי במיוחד את הפניה שלך ביידיש לכולנו, למרות שאני מה"ילדים" שהיו שם (אני בן 46, יליד ריגה ועליתי ארצה ב-1971).

יידיש מבחינתי היא שפת הסבים (ז"ל) ואני תמיד אומר שביידיש אני כמו כלב – מבין הכל אבל לא יכול לענות...

הגעתי לטקס עם אמי, ילידת '41, וגם היא התרגשה מאד בערב זה ושותפה מלאה להערכתי אליכם.

תודה רבה ויישר כח.

מקסים פלור, פרדס חנה

Свечи памяти и надежды

На церемониях памяти жертв Шоа вспоминают не только земляков, но все шесть миллионов жертв. В соответствии с этой традицией и мы зажгли шесть свечей.

Первую свечу – в память узников гетто и всех евреев Латвии, убитых в 1941–45 гг. зажигает узник рижского гетто Миша Поляк, прошедший все ужасы гетто и лагерей смерти. Сумел добраться до Палестины в 1945, много лет служил в ЦАХАЛе. Его сопровождает сын – Дорон.

Третью свечу – в честь спасителей евреев - Праведников Народов Мира и в память о спасённых, зажигают Арье и Даниэль Михельсон, сыновья Фриды Михельсон, выжившей после расстрела в Румбуле, которую спасли сёстры Маргарета и Александра Клебайс.

Вторую свечу – памяти евреев Эстонии, зажигают Эльяким и Боаз Каплан от имени отца и деда Якова Каплана, уроженца Тарту, жертвы сталинских репрессий, высланного в Сибирь в 1941 г. Приехал в Израиль в 1968 г., работал в военной промышленности.

Нר שלישי - לכבוד חסידי אומות העולם והניצולים ששרדו בזכותם, מדליקים האחים אריה ודניאל מיכלסון, בניה של ניצולת השואה פרידה מיכלסון ז"ל, אשר שרדה את הטבח ברומבולה וניצלה בידי האחיות Klebais Aleksandra & Margareta שהוכרו כחסידות אומות עולם בידי "יד ושם".

לזכר העבר ולכבוד העתיד

בכל עצרות זיכרון בארץ מזכירים את שישה מיליון קורבנות השואה. לכן גם אנו מדליקים שישה נרות.

נר ראשון - לזכר יהודי ריגה ולטביה, מדליק מר משה פולאק אסיר גטו ריגה ומחנות השמדה Shtutthof ו-Buchenwald עלה ארצה ב-1945. היה איש קבע בצה"ל. הוא מלווה בבנו דורון.

נר שני - לזכר קורבנות השואה יהודי אסטוניה, בשם מר יעקב קפלן מדליקים בנו אליקים ונכדו בועז. יעקב, יליד Tartu, קורבן המשטר הסובייטי שהוגלה לסיביר ערב השואה. עלה ארצה בסוף 1968.

Четвёртую свечу – в честь наших земляков, сражавшихся в Красной армии против нацистского врага, зажигает уроженец Тукума, ветеран Яков Карасин, прошедший войну в рядах Латвийской дивизии. Его сопровождает внук Доризель.

נר רביעי - לזכר הלוחמים היהודים, מדליק מר יעקב קארסין, שלחם נגד הצורר הנאצי בדיביזיה הלטבית של הצבא האדום. הוא נפצע ובעל עיטורים. פעיל בארגוני הווטרנים וכי המלחמה ובאיגוד שלנו. הוא מלווה ע"י נכדו דוריאל.

Продолжение на стр. 7

המשך בעמ' 7

Благодарим Рувена Дейфта за видеосъёмку встречи в Яд ва-Шем и подготовку диска об этой Азкаре.

Диск можно заказать в Объединении по тел. 03-6093476 или написав по эл. Адресу latest@bezeqint.net

Правление

אנו מודים למר ראובן דאיפט על צילום העצרת בווידאו והכנת דיסק DVD עם תקציר האירוע (37 דק').

ניתן להזמין את הדיסק במשרדי האיגוד 03-6093476 או בדוא"ל latest@bezeqint.net

ההנהלה

Продолжение со стр. 6

המשך מעמ' 6

Пятую свечу – в честь наших земляков, переживших Катастрофу и строивших Израиль, зажигает Зеэв Гольдшмидт, семья которого бежала из Риги в последний момент. После войны они сумели через 4 страны добраться из российской глуши до Хайфы, откуда были высланы на Кипр. Приехали в Израиль в день провозглашения Независимости 14 мая 1948 г.. Зеэв служил в военно-морском флоте, затем был одним из ведущих лиц в индустрии кино Израиля. Его сопровождает сын Ронен.

נר חמישי - לכבוד פליטי השואה בוני הארץ, מדליק מר זאב גולדשמידט שמשפחתו נמלטה מריגה ברגע האחרון והתגלגלה ברחבי סיביר. הוא עלה ארצה עם האנייה הראשונה ביום הכרזת המדינה. שירת בחיל הים והיה מראשי תחום הקולנוע בישראל. מזה 7 שנים פעיל כסגן יו"ר איגוד יוצאי לטביה ואסטוניה. הוא מלווה בבנו רונן.

Шестую свечу – в честь потомков выходцев из Латвии и Эстонии, стоящих на обороне нашей Родины, зажигает подполковник ВВС Шимон Ценципер, потомок семей Ценципер и Соминский. В этом году он побывал в Латвии по программе "Корни и Память". Его сопровождает отец Арье Ценципер, работник авиационной промышленности, в прошлом капитан ЦАХАЛа и сын Саги.

נר שישי - לכבוד בנינו ונכדינו, צאצאי עולים מלטביה ואסטוניה העומדים על משמר ארצנו, מדליק סגן אלוף שמעון צנציפר נצר למשפחות צנציפר וסומינסקי מריגה, השתתף השנה במסע "שורשים וזיכרון" ללטביה. הוא מלווה באביו אריה צנציפר עובד התעשייה האווירית, רב סרן בצה"ל ונכדו שגיא.

Латвийские евреи помнят...

- 27 ноября еврейская община Риги отметила у памятника в Румбуле 70 лет массового убийства на этом месте. Участники митинга, в том числе представители посольств, возложили цветы и венки.

- 13 ноября в Нью-Йорке Ассоциация переживших Холокост из Латвии "Jewish survivors

На церемонии в Румбуле. Букет במקום הרצח

Продолжение на стр. 8

יהודי לטביה זוכרים...

- ליד האנדרטה במקום הרצח ברומבולה, ציינה הקהילה היהודית בריגה ב-27 בנובמבר, 70 שנה לתחילת הרציחות. בין משתתפי העצרת היו גם נציגי שגרירויות זרות. הונחו זרי פרחים.
- ב-13 בנובמבר התכנסו בניו יורק חברי האגודה wish survivors of Latvia לעצרת זיכרון לציון 70 שנה לרצח ברומבולה. יו"ר האגודה מר סטיבן ספרינגפילד

המשך בעמ' 8

Просьба заплатить членские взносы

בקשה לתשלום דמי

Ваши взносы позволяют проводить Азкарот и встречи друзей, сохранить память о наших предках и их общинах; выпускать бюллетень "Эцлейну"

בזכות דמי החבר אנו יכולים לקיים את עצרות הזיכרון ומפגשי רעים, להנציח את זכר קרבנות השואה והעיירות שנחרבו; להוציא לאור עלון האיגוד "אצלנו"

Ежегодный взнос: 150 шек,
для лиц старше 67 лет. - 100 шек

דמי חבר לשנה הם: 150 ₪ "צעירים" עד גיל 67
100 ₪ למבוגרים יותר

Чеки просим посылать по адресу:

23574 ת.ד. 61243, תל אביב

את התשלום נא לשלוח:

המשך מעמ' 7

of Latvia" провела траурное собрание, чтобы отметить 70 лет убийства евреев в Румбуле и во всей Латвии. Председатель Ассоциации Стивен Спрингфельд особо отметил необходимость бороться с попытками приравнять ужасы Холокоста к действиям советских властей после оккупации Латвии.

• 30 ноября в Музее Оккупации в Риге открылась выставка под названием «Румбула. Анатомия преступления. 1941». Выставка организована в сотрудничестве с музеем «Евреи в Латвии», среди её экспонатов есть и материалы из "Яд ва-Шем". Выступивший на открытии директор музея «Евреи в Латвии» Илья Ленский отметил, что выставка свидетельствует об изменении подхода латвийских историков к событиям 1941-44 годов. Основатель этого музея, узник рижского гетто д-р истории Маргерис Вестерман сказал, что смысл жизни тех, кто выжил, в том, чтобы сохранить память о погибших евреях и о том, как их убивали.

Кадры с презентации можно найти на сайте <http://tinyurl.com/7m2eaxd>

второй справа – И. Ленский, третий – д-р М. Вестерман
שני מימין - איליה לנסקי, שלישי - מרגריס ווסטרמן

הדגיש בדבריו כי יש לדחות כל ניסיון לשיכתוב ההיסטוריה בהשוואת השואה עם מעשי הסובייטים כלפי הלטבים.

• ב-30.11.2011 נפתחה ב"מוזיאון הכיבוש" התערוכה "רומבולה - אנטומיה של פשע. 1941", בשיתוף פעולה עם המוזיאון היהודי של ריגה. כן מוצגים בה חומרים שנתקבלו מ"יד ושם".

מנהל המוזיאון היהודי מר איליה לנסקי ציין כי פתיחת התערוכה מסמלת שינוי בהיסטוריונים הלטביים. מנהל הקודם, מר מַרְגֶרֶס ווסטרמן, ניצול שואה אמר, שתכלית חייהם של הניצולים היא לדאוג שהרצח לא

СТРАНИЦЫ ИСТОРИИ

Подвижник ивритской школы

Вслед за нашей заметкой об основателе гимназии «Иврит» в гор. Рига, д-ре Германе Вассермане («Эцлейну» №25), нам пишут:

Мой отец Алтер (Моше-Хаим) Баславский, вернувшись вместе с женой Леей в Ригу после Первой Мировой Войны, удивился: «Как это, в такой большой еврейской общине нет школы с преподаванием на иврите?».

Он тут же проявил инициативу мобилизовав наиболее уважаемых евреев города – проф. Лазерсона, который был депутатом сейма, проф. Тахона и др. Они отправились в США и собрали деньги для такой школы. Гимназия «Иврит» была основана и содержалась Обществом поощрения искусств и наук среди евреев, председателем которого был д-р Герман Вассерман. Со временем гимназия «Иврит» стала лучшей гимназией в Риге.

Слева на право, сидят: А. Баславский, д-р Г. Вассерман, раввин М. Нурок
משמאל לימין, יושבים: א.בסלבסקי, דר' ה. ווסרמן, הרב מ. נורוק

Продолжение на стр. 11

פרקים בהיסטוריה

חלוץ החינוך העברי

בעקבות הכתבה בה סיפרנו על מייסד הגימנסיה העברית בריגה, ד"ר הרמן ווסרמן קבלנו את המכתב הבא:

אבי ז"ל, אלטר (משה-חיים) בסלבסקי ואשתו לאה בסלבסקי התגוררו בריגה לפני מלחמת העולם הראשונה. ב-1920 חזרה

המשפחה לריגה ואבי אמר: "מה זה, יישוב יהודי גדול כזה ואין ב"ס עברי?" הוא מיד נרתם למשימה וגייס את היהודים הנכבדים ביותר בריגה, את פרופ' לורסון (שהיה חבר הסיים),

המשך בעמ' 11

Продолжение со стр. 7

Отец взял на себя заботу о гимназии. Когда на еврейские праздники гимназия становилась синагогой, отец добровольно служил в ней кантором.

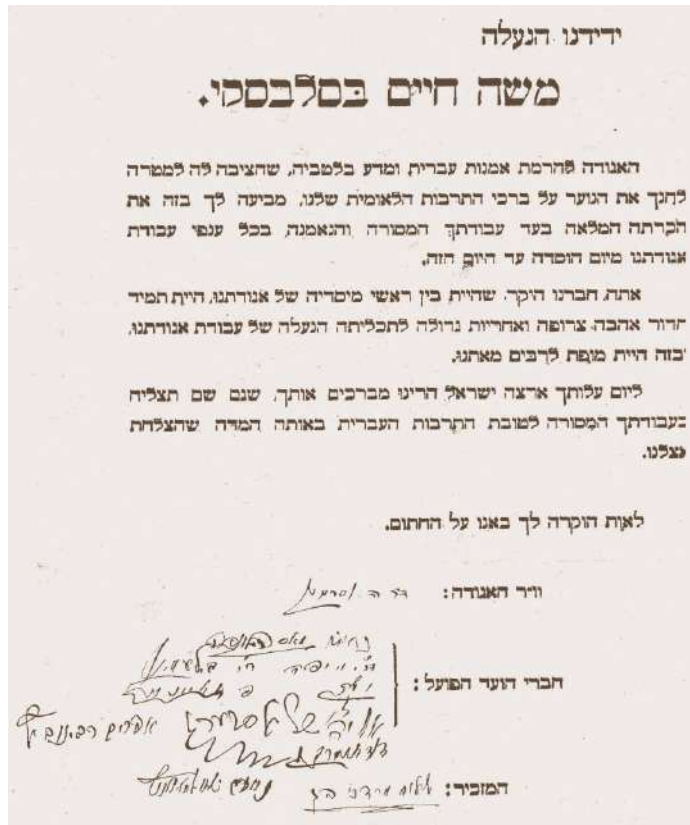
Прилагаю прощальное письмо,, выданное отцу по случаю его отъезда в Палестину этим Обществом, подписанное его председателем Германом Вассерманом и исполнительным комитетом.

С уважением

Хавива Хитрон,

урожд. Баславская

Тель-Авив

המשך מעמ' 7

ד"ר טהון ועוד נכבדים שאת שמותיהם אינני זוכרת. ביוזמתו של אבי הם נסעו לארה"ב וגייסו כסף להקמת הגימנסיה העברית. לימים הפכה זו להיות הגימנסיה הטובה ביותר בעיר. אבי היה הרוח החיה של כל הפרויקט וקיבל עליו את ניהול ענייני בית-הספר. יתרה מזאת, כאשר בחגים בית-הספר הפך להיות בית-כנסת, שימש אבא בהתנדבות החזן הראשי.

אני מצרפת תעודת פרידה אשר העניקה לאבא לרגל עלייתו ארצה, האגודה להרמת אמונות ומדע בלטביה החתומה ע"י יו"ר האגודה, ד"ר וסרמן וחברי ועד הפועל.

בכבוד רב,

חביבה חיתרון

לבית בסלבסקי, תל-אביב

О генеалогическом древе, будущих поколений и встрече в «Яд ва-Шем»

В сентябре 1999 г, когда мне было 14 лет, я поехал с родителями в их родной город Ригу, чтобы познать свои корни. Родители знали не слишком много о своих многочисленных родных и проживавших до войны в Риге, большинство из которых было убито в 1941г. только потому, что они были евреями. Город Рига мне очень понравился.

Когда в школе я готовил работу о моих корнях, никто из моих родственников, уроженцев Латвии уцелевших в Катастрофе, не смог помочь мне материалами и сведениями. Лишь через 7 лет с помощью моей тётки, пережившей Холокост, разбиравшей старые семейные фотографии, мне удалось установить девичью фамилию моей бабушки: Нисельсон. В Рижском архиве я получил снимки, свидетельства о рождении и другую информацию о семействе Нисельсон. Я узнал, что начало династии в 1775 г. в городе Яунелгава положил Элиас Нисельсон. Благодаря этому открытию мне удалось обнаружить расширенную семью Нисельсон. Многие кузены моей бабушки проживают в США. Исследуя связи семьи Нисельсон, я обнаружил связь с семьями Лурья, Шварц, Слободкин и Абельсон.

Я установил, что мой прадед Лейб Лурья прибыл в Ригу из г. Биржай в Литве и женился на моей прабабушке Рохл – Брайне Шварц, уроженке Елгавы, проживавшей в Риге до войны. Большинство семьи Шварц эмигрировало в

Продолжение на стр. 10

עץ משפחה. הנצחה וזיכרון

בספטמבר 1999, בהיותי בן 14, לקחו אותי הוריי למסע שורשים לעיר הולדתם, לריגה. כבר למחרת, כשיצאנו לטייל, התחברתי מאוד לעיר וגם לשפה הלטבית, כנראה שזה משהו שקיים בגנים המשפחתיים. להורי לא היה מידע רב על המשפחה שהתגוררה בריגה לפני המלחמה, אותה משפחה ענפה שבשנת 1941, רובם הוצאו להורג רק מכיוון שהם היו יהודים.

מבין אותם ניצולי שואה מבוגרים במשפחתי שנולדו בלטביה, איש לא באמת שיתף פעולה או סיפר כאשר הכנתי עבודת שורשים לבית הספר. היו צריכים לחלוף כמעט עוד שבע שנים, פסח 2006, כשדודתי ניצולת השואה הוציאה תמונות משפחתיות ישנות, ובין התמונות הצלחתי לאתר את סבתי מצד אבי, אחיה, אחיותיה ואמה בקבר אבי המשפחה, דודתי שהייתה ילדה קטנה בזמן המלחמה אמרה לי שהיא לא יודעת את שמות בני המשפחה המצולמים בתמונה, הקבר של הסבא רבא שלי חשף לי את שם נעוריה של סבתי- ניסלסון, מכיוון שסבתי נפטרה בצעירותה איש מבני המשפחה כלל לא ידע את שם נעוריה. ידעתי שהגילוי הזה יחשוף גילויים נוספים, פניתי לארכיון בריגה וקיבלתי מהם תמונות, תעודות לידה ופרטים על כל משפחת ניסלסון, גיליתי את תחילת השושלת שהתחילה בעיר יאון יגלבה בשנת 1775 ובראשה עמד אליאס ניסלסון. בזכות אותם גילויים הצלחתי לאתר את משפחת ניסלסון המורחבת, בני דודים רבים של סבתי שמתגוררים כיום בארצות הברית. בין אותם תחקירים על משפחת ניסלסון, התחלתי לאתר גם מידע על בני משפחות נוספות: לוריא, שוורץ, סלובודקין ואבלסון.

גיליתי שהסבא רבא שלי, לייב לוריא הגיע לריגה מהעיר בירז' שבליטא, נישא לסבתא רבא שלי, רחל (רלה) בריינה שוורץ

המשך בעמ' 10

Продолжение со стр.10

США, и лишь одна Сарра Слободкина с мужем и детьми осталась в Риге. Вся семья Слободкиных была уничтожена, за исключением одной дочери, пережившей Освенцим. В результате многолетней кропотливой работы и включения всех супругов и их родни моё генеалогическое дерево содержит сейчас около 15 000 имён.

Я создал также группу латвийских евреев в фейсбуке, которую можно найти под именем Latvian Jews. До сих пор я встречал там в основном латвийских евреев второго поколения, родившихся после Катастрофы. Я надеюсь, что с течением времени к подобной деятельности присоединится и третье поколение.

6-го декабря 2011г выходцы из Латвии и Эстонии в Израиле отмечали 70 лет начала уничтожения евреев в этих странах. Эта встреча проводилась в «Яд Ва-Шем» совместно с нашим Объединением. Атмосфера была очень впечатляющей. Зал был переполнен, но никто не роптал, так как вечер был великолепно организован.

На этой церемонии я думал о процессе, который я прошёл в последние годы и о том, что моя небольшая семья разрослась в многотысячный клан, разбросанный по всему свету. Я понимаю, что мои усилия оправдались, и я продолжу работу по увековечению погибших.

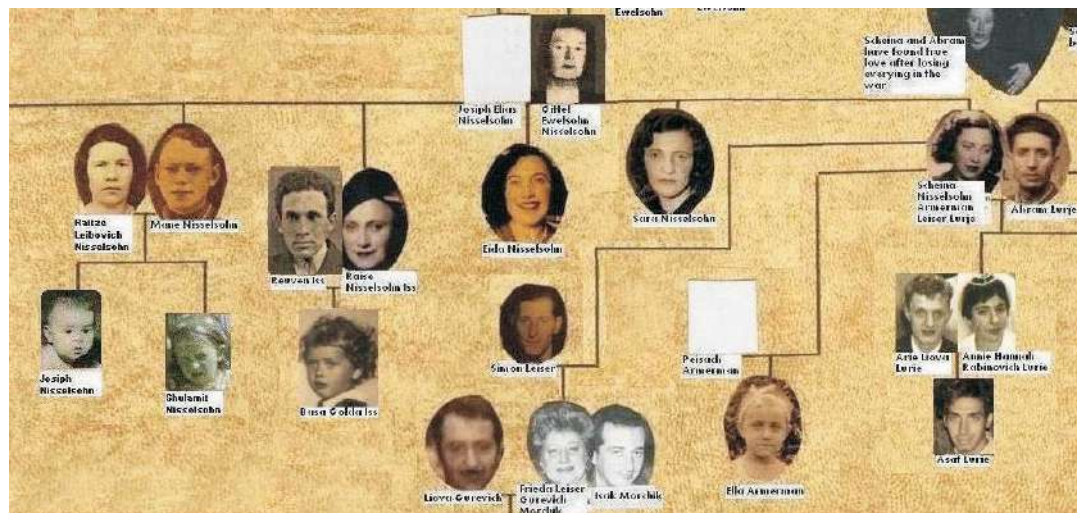
Асаф Лурья, Нагария.

Электронный адрес (для заинтересованных)

Asi.Look@gmail.com

המשך מעמ' 10

ילידת ילגבה אשר התגוררה בריגה עד למלחמה, כמו כן הצלחתי לאתר מידע על כל אחיה ואחיותיה של הסבתא רבא שלי, בני משפחת שוורץ, שרובם היגרו לארצות הברית ורק אחות אחת, שרה סלובודקין נותרה בריגה עם בעלה וילדיה, משפחת סלובודקין הוצאה להורג פרט לבת אחת, ששרדה את אושוויץ. לאחר כל אותם גילויים התחלתי לבנות אילן יוחסין למשפחתי באתר www.geni.com. בחלוף הזמן החלטתי להוסיף לאילן היוחסין גם את כל מי שקשור אליי דרך נישואין, ועד כה יש באילן היוחסין קרוב ל-15,000 שמות. זה בעיקר מרגש עבורי שהצלחתי לאסוף כל כך הרבה שמות.

ולחבר אותם לעצים נוספים, הפרויקט הזה העשיר אותי בעובדה שרוב יהודי לטביה קשורים זה בזה באמצעות קשרי דם או נישואין, בעיקר שמחתי כשראיתי שהצלחתי לאחד בני משפחה שלא ידעו זה על זה או בני דודים שלא נפגשו קרוב ל-80 שנה. במהלך המחקר הבנתי מדוע לא מדברים על יהדות לטביה בימי השואה... מכיוון שכה רבים לא שרדו את המלחמה. הקמתי גם את קבוצת יהודי לטביה בפייסבוק אותו ניתן למצוא בשם Latvian Jews. עד כה פגשתי בעיקר בבני הדור השני לשואה של יהודי לטביה, אבל אני מקווה שבחלוף הזמן, יצטרפו גם בני דור שלישי נוספים לפעילות הענפה שבחרתי לקחת בה חלק.

בשבוע שעבר, השתתפתי בטקס לציון 70 שנים לרצח יהודי לטביה ואסטוניה, האווירה הייתה מרגשת, האולם היה מלא באנשים, בהרבה ניצולי שואה שעדיין איתנו, שמעתי רבים מהם פונים אחד אל השני ביידיש ואומרים "וואָס מאַכט א איד" עם המבטא האידישאי מבית סבתא.

כשאני חושב על כל התהליך שעברתי בשנים האחרונות ועל כך שמשפחתי הלא גדולה צמחה באלפי קרובי משפחה שמצאתי ומצאו אותי בכל רחבי העולם, אני יודע שכל זה היה שווה, ואני יודע שאמשיך לפעול למען הנצחת משפחות הנספים.

אסאף לוריא נהריה.

אימייל לפניות למי שמעוניין Asi.Look@gmail.com

Исторический архив Объединения открыт

по воскресеньям с 12:00 до 15:00

по средам с 10:00 до 13:00

Посещение в иные дни следует согласовать

по телефону 09-9596532 или по e-mail arch.shfayim@gmail.com

Архив находится в Шфаим,

(в ста метрах к югу от торгового центра)

כתובת הארכיון: מרכז חינוכי חוף השרון, בניין קתדרה, שפיים 60990

הארכיון ההיסטורי של האיגוד פתוח לקהל

בימי א' בין השעות 12:00-15:00

ובימי ד' בין השעות 10:00-13:00

ביקור בימים אחרים יש לתאם בטל' 09-9596532

או בדוא"ל: arch.shfayim@gmail.com

הארכיון ממוקם במתחם החינוכי בשפיים

(כ-100 מ' דרומה מן המרכז המסחרי)

IN MEMORIAM

Тувья Маяфит

В августе 2011 г. в возрасте 94 лет скончался уроженец Эстонии, узник Сиона Тувья Маяфит (Майофис), возглавлявший в 1937 - 40 г. штаб движения Бейтар в Таллинне. Он продолжал сионистскую работу и после запрета Бейтара советскими властями, вплоть до ареста в июне 1941. После 13 лет лагерей и ссылки был реабилитирован и вернулся в Таллинн в 1954 г.

После алии в 1975 г. и до выхода на пенсию Тувья работал на военном заводе. Несмотря на возраст, он 10 лет был добровольцем в отрядах дорожного патруля "Мишмар Эзрахи". О своей жизни Тувья Маяфит рассказал в книге "Штаркер фун айзн". Узники Сиона и воспитанники Бейтара Латвии и Эстонии помнят Тувью, благословенна память о нём.

Тувья Маяфит оставил жену, сына, дочь, 6 внуков и 3 правнуков.

Володя - Зеэв Абрамсон

30 декабря 2011 года, в возрасте 79 лет, от нас ушел Володя - Зеэв Абрамсон. Уже сама последовательность этих имен указывает на тот путь, который прошел Зеэв, - от советского пионера до убежденного и стойкого сиониста, который сделал немало для алии евреев из СССР. Человек блестящих способностей, обладавший недюжинной любознательностью и великолепной памятью, получив высшее образование по профессии, в которую влюбился еще подростком, он стал биологом и сразу окунулся в научную работу. Все, кто знал его близко, помнят, что высокое чувство общественной ответственности сочеталось у него с личной преданностью друзьям. Он активно участвовал в деле пробуждения еврейского самосознания, в той деятельности, которая в конечном итоге привела нас на Родину. После алии он работал в Еврейском университете, а потом в течение многих лет, вплоть до выхода на пенсию, был посланцем Сохнута и Джойнта на постсоветском пространстве, а также в Италии, Австрии и Финляндии. Его представительная личность, умение устанавливать контакт с людьми и личное обаяние в немалой степени повлияли на потенциальных олим. Светлая ему память.

От имени друзей и соратников

Ицхак Пукин, Кфар Вradим

טוביה מה-יפית

טוביה מה-יפית יליד טאלין, הלך לעולמו באוגוסט 2011 בגיל 94. הוא היה מפקד קן בית"ר בעיר הולדתו בין השנים 1937-40 והמשיך בפעילות במחתרת לאחר פיזור התנועות הציוניות ע"י הסובייטים. ביוני 1941 הוא נעצר ונשלח ל-GULAG ורק ב-1954 חזר לאסטוניה. בשנת 1975 הצליח לעלות יחד עם משפחתו לארץ וכאן עבד בתעשייה הצבאית עד לפרישתו לגמלאות. למרות גילו הוא שירת 10 שנים כמתנדב במחלק התנועה של המשמר האזרחי. את תלאות חייו תיאר טוביה בספרו "שטארקער פון אייזן".

אסירי ציון וחניכי בית"ר לטביה ואסטוניה יזכרו לעד את טוביה. יהיה זכרו ברוך.

ולדימיר-זאב אברמסון

ב-30.12.11 הלך מאתנו ולדימיר-זאב אברמסון יליד 1932. סדר השמות שלו מעיד על הדרך אותה עבר זאב מ"פיונר סובייטי" לציוני בכל רמ"ח איבריו, אשר פעל רבות למען עליית יהודי ברה"מ לישראל.

זאב היה איש ברוך כשרונות, בעל זיכרון אדיר וסקרנות רבה בתחומים שונים - תרבות, מדע ופוליטיקה.

עוד בהיותו נער התאהב במקצוע הביולוגיה והחל בעבודתו המדעית. כל מי שהכירו מקרוב זוכר את חוש האחריות הציבורית שלו ואת נאמנותו לחבריו.

זאב היה שותף פעיל בהתעוררות הציונית של היהודים בריגה ובברה"מ כולה, ושותף לפעילות אשר הביאה אותנו בסופו של דבר לארץ ישראל.

עם עלייתו ארצה ב-1972, עבד זאב באוניברסיטה העברית ולאחר מכן, במשך שנים רבות היה שליח הסוכנות והג'וינט במדינות חבר העמים, באיטליה, אוסטרליה ובפינלנד.

אישיותו הייצוגית, תבונתו וכישרונו ליצור קשרים עם אנשים, השפיעו על מועמדים רבים לעליה.

יהיה זכרו ברוך

בשם החברים והשותפים למאבק הציוני

יצחק פוקין, כפר ורדים

הכתובת למכתבים לאיגוד: ת.ד. 23574, תל אביב 61243. כתובת למכתבים לאיגוד: ת.ד. 23574, תל אביב 61243

כתובת הדואר האלקטרוני: latest@bezeqint.net. כתובת הדואר האלקטרוני: latest@bezeqint.net

ניתן לעיין בגיליונות הקודמים של העלון "אצלנו" באתר האינטרנט בכתובת http://is.gd/etzlenu. Предыдущие выпуски «Эцлейну» доступны в интернете по адресу http://is.gd/etzlenu

ПРАВЛЕНИЕ БЛАГОДАРИТ ЧЛЕНОВ ОБЪЕДИНЕНИЯ ЗА ПОЖЕРТВОВАНИЯ		אנו מודים לחברים אשר העבירו תרומות לפעילות האיגוד	
Адв. Лев Натаревиц, внук Якова и Рахели Прейль, <i>Givat Shmuel</i> 1,500 шек.	Памяти детей Якова и Рахели Прейль – Израиля, Доры, Мэри и д-р Леи и их детей Ади, Юдит, Натана, Роберта, Бертольда, Теодора – убитых в Шоа в Риге и Гершона Прейля , погибшего в ГУЛАГе в декабре 1942 г	לזכרם של ילדי יעקב ורחל פרייל - ישראל, דורה, מרי, ד"ר לאה וילדיהם: עדי, יהודית, נתן, רוברט, ברטולד, תיאודור שנרצחו בריגה בשואה, ולזכרו של גרשון פרייל שנספה ב- גולאג בדצמבר 1942	עו"ד לב נטרביץ', נכדם של יעקב ורחל פרייל, גבעת שמואל 1,500 ₪
Гинда и Иехезкель Замуэльсон, <i>Кирьят Ям</i> 1,000 шек.	Памяти родителей Шломо-Моше Блехмана (1903 – 1941), Лиепая , убитого в июле 1941г. и Иски (Иды) Блехман (урожд. Ханф, 1905-1943), Двинск	 לזכר ההורים שלמה-משה בלכמן (1903-1941), יליד Libau, אשר נרצח ביולי 1941 ואיסקה-אידה בלכמן (לבית חאנק, 1905-1943), ילידת דווינסק	הינדה ויחזקאל זמואלסון, קריית ים 1,000 ₪
Моти Хармац, <i>Кирьят Моцкин</i> 500 шек.	На поощрение деятельности Объединения לעידוד פעילות האיגוד		מוטי חרמץ, קריית מוצקין, 500 ₪
Перец Светлицин, <i>Торонто, Канада</i> 500 шек.	На поощрение деятельности Объединения לעידוד פעילות האיגוד		פרץ סוולטליצין, טורונטו, קנדה 500 ₪
Шауль Соркин, <i>Петах Тиква</i> 100 \$	Памяти узников гетто Лиепая, скончавшихся в Кацрине, Рахели (1914-2000) и Иешуа (1916-2002) Соркиных	 לזכר יקירנו רחל (1914-2000) ויהושע (1916-2002) סורקין - אסירי גטו Libau אשר נפטרו בקצרין	שאוּל סורקין, פתח תקווה \$ 100
Анонимный жертвователь; родители приехали в Израиль в 30-е годы 800 шек.	На поощрение деятельности Объединения לעידוד פעילות האיגוד		תורם בעילום שם, הוריו עלו מלטביה בשנות ה-30 800 ₪
Анонимный жертвователь; приехал в Израиль в начале 70-х 360 шек.	На поощрение деятельности Объединения לעידוד פעילות האיגוד		תורם בעילום שם, עלה מלטביה בשנות ה-70 360 ₪
Поступили пожертвования до 250 шек. от: Проф. Иегуда Файтельсон, <i>Иерусалим</i> דניאל תמר, <i>נתניה</i>		התקבלו תרומות עד 250 ₪ מחברי האיגוד: פרופ' יהודה פייטלסון, <i>ירושלים</i> דניאל תמר, <i>נתניה</i>	

Время работы нашего офиса (ул. Каплан 17, Тель-Авив): Воскр., понед., вторн., четв. – с 10:30 до 14:30 Среда с 15:00 до 18:00 В иное время работает автоответчик. Тел. 03-6093476, факс 03-6951310 Адрес для писем: 61243 תל אביב	שעות עבודה של משרד האיגוד ברח' קפלן 17 בתל אביב: בימים א', ב', ג', ה' בין השעות 10:30-14:30 ביום ד' בין השעות 15:00-18:00 בשעות אחרות ניתן להשאיר הודעה. פקס 03-6951310, טל. 03-6093476 הכתובת למכתבים: ת.ד. 23574, תל אביב 61243
--	--

אצלנו - בטאון איגוד יוצאי לטביה ואסטוניה בישראל	
המערכת: אלי ולק, דוד מורין, אלה ברקן דוא"ל: latest@bezeqint.net עריכת גרפית: בלה פלינר צילומים בעצרת זיכרון: איציק הררי, "יד ושם"	גיליון מס' 27 ▪ ינואר 2012 / טבת תשע"ב עריכת והגהה בעברית: אלה ברקן יוצא לאור בתמיכה של משרד לאזרחים ותיקים וועדת התביעות